

konstruktiv atmosfære mellem alle partierne, og resultaterne af satspuljeforhandlingerne har jo også været meget fornuftige.

Kl. 20.45

Så vil jeg godt sige til regeringen, at jeg meget vil anbefale, at den ikke laver aftaler med KL og Amtsrådsforeningen næste år, hvor der forud-sættes en accept fra satspuljeforligspartierne. Hvis man måtte have en idé om det, vil jeg meget stærkt anbefale, at man for at undgå at få problemer indkalder forligskredsen, før man på-tænker at gå i forhandlinger, så regeringen har et forhåndstilsagn eller det modsatte.

Så vil jeg også gerne kvittere for, at isoleret set er det en o.k.-aftale, der er lavet om nationalsce-nen. Jeg vil faktisk sige det på den måde, at jeg er ret overbevist om, at regeringen kunne have fået bredere forlig, også med SF's deltagelse, på en række andre områder, hvis man havde ønsket det, og det gjorde man også i starten af for-handlingerne. I de indledende drøftelser lagde man op til brede aftaler, og det var primært de konservative ministre, som havde ønsker om at få brede aftaler.

Men undervejs i forhandlingsforløbet skete der en markant ændring, som vi også mærkede, nemlig at man alligevel ikke ønskede bredden og derfor meget bevidst sammen med Dansk Folkeparti sørgede for at udforme finansierin-gen sådan, at man skubbede andre partier ud. Tager vi den beløbsramme, der har været til råd-ighed for hele finansloven, kunne man have udformet finansieringen på en sådan måde, at man kunne have fået brede aftaler på en lang række andre områder, hvis man havde ønsket det. Men det ønskede regeringen og Dansk Fol-keparti ikke, og derfor har man fået en snæver aftale, som vi nu snart har brugt et halvt døgn på at diskutere.

Så vil jeg også godt sige, hvis det kan blive mellem os, at jeg faktisk godt vil erkende, at VK-regeringen ved sin tiltrædelse for 2 år siden virkede dynamisk. Den virkede fornyende, og om end jeg var dybt uenig i det politiske indhold, var der en vis dynamik; det må man erkende. Men allerede nu efter 2 år er regeringen gået fuldstændig i stå. Den er helt initiativforladt, og den er rådvild. Skattestoppet blokerer for forny-else, og det er også måleligt nu, at skattestoppet er lig med et velfærdsstop, ligesom finansloven for 2004 er blottet for initiativer på velfærdsom-rådet. Man kan så at sige udtrykke det sådan, at det er en status quo-finanslov. Det er en almin-

delig drifts- og vedligeholdelsesfinanslov, og al-ligevel har regeringen og Dansk Folkeparti fået problemer med finansieringen.

Som hr. Nicolai Wammen udtrykte det, søger finansministeren at skabe et skønmaleri af den økonomiske situation for landet. Jeg vil sige det på den måde, at hvis der skulle være tale om et skønmaleri, er jeg ret sikker på, at et fagudvalg i Kunstrådet omgående ville have dømt det til at være fidusmaleri. Nu slås regeringen med alle problemerne. Vismændene, bankøkonomerne m.fl. er dybt bekymrede over den økonomiske udvikling, hvor man kan se, at regeringen skub-ber problemerne foran sig med det resultat, at regningen bliver sendt videre til kommende ge-nerationer.

Det store tema, som har været gennemgående i hele dagens debat, er den stærkt stigende ar-bejdsløshed. Der har ikke været nogen meldin-ger, og der har ikke været nogen bud i finanslo-ven, hverken i udspillet eller i de ændringsfor-slag, der er stillet.

Man kan sige det på den måde, at ud over den stærkt stigende arbejdsløshed med omkring 50.000 flere arbejdsløse er alle problemerne med at overholde valgløfterne kommet oveni. Vi har set spørgsmålet om dagpengenedskæringerne, som givetvis var blevet kørt igennem af regerin-gen og Dansk Folkeparti, hvis det ikke lige var, fordi man med et tv-klip kunne fange statsmini-steren i at begå et nyt valgløftebrud. Det har man selvfølgelig vidst hele tiden, for man har vidst lige siden foråret, hvor man præsenterede nedskæringer på dagpengeområdet, at her var man ude i at bryde et valgløfte.

Hr. Kristian Jensen sagde tidligere i sin ordfør-ertale: Vi lytter til vælgerne, og derfor trækker vi det forslag tilbage. Nu skal hr. Kristian Jensen nok passe på med at lytte for meget til vælgerne, for i givet fald bør regeringen jo gå af, hvis den lytter til de seneste meningsmålinger. Men der er givetvis grænser for, hvor meget regeringen vil lytte til vælgerne.

Hvad gør regeringen med det helt afgørende problem, nemlig arbejdsløsheden? Jo, den gør måske nok noget for arbejdsløsheden, men den burde gøre noget for beskæftigelsen. Finansmi-nisteriet har i et svar til mig i forbindelse med optakten til finanslovforhandlingerne bekræftet, at den minimering af væksten i det offentlige forbrug på 1 mia. kr. giver en større stigning i ar-bejdsløsheden end den nedbringelse af arbejds-løsheden, som er en følge af skattereformen.

Kl. 20.50